

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Szrodę dnia 30 Marca r. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt Petersburg dnia 19 marca.

Przez n a y w y ż s z e ukazy J. C. Mości do Rządzącego Senatu mianowani: *dnia 6 marca*. Urzędnik Czasowego Rządu Królestwa Polskiego 7mej klasy *Bończa-Brujewicz* Radcą kollegialnym; a Radcy Stanu, Woronezki Gubernator Cywilny *Biegiczew*; i *dnia 11 marca*, Wice-Prezydent CESARSKIEY Akademii sztuk pięknych *Theodor Hrabia Tołstoy*, Rzeczywistymi Radcami Stanu, Radcą Dworu *Barszewski*, były Naczelnik Oddziału w Departamencie Audytoryackim Głównego Sztabu J. C. M. uwolniony ze służby dnia 17 listopada 1830 roku z pensją po pięćset rubli na rok, na nowo zostaje przyjęty do służby i mianowany Prezydentem Podolskiej Izby Sądu Kryminalnego z pensją na równi z Prezydentami Izb w guberniach Wielkorossyjskich.

— W n a y w y ż s z y m ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu wyrażono: *dnia 12 marca*. „W Bogu spoczywający, Nayukochańszy Brat Nasz, CESARZ JĘGOMOŚĆ, ukazem dnia 11 lipca 1801 roku, danym S. Petersburskiemu Wojennemu Gubernatorowi, w skutek dosztych do niego wiadomości, o znydowaniu się w tej stolicy gry kartowej, licznemi uprzedniami ustawami zakazanej; uznawszy ją za powabną gałęź łupieztwa, R o z k a z a ł: szulerów, bez żadney różnicy miejsc i osób, brać pod straż odsyłać do sądu. — Pomimo jednak tę N a y w y ż s z ą wolą i niektóre przykłady sprawiedliwej surowości, która dotknęła przekonanych szulerów, z zalem widzimy, że w IMPERYUM NASZEM, z jednej strony zgubna namiętność do gry zakazanej, a z drugiej żądza przyswojenia cudzey własności przez ten hańiebny środek, zaspakajana, nie przestają czasami okazywać i nowych ofiar i nowych gwałcicieli ustaw Państwa. — Zwracając pieczołowitość NASZĄ ku utwierdzeniu dobrego bytu wierne NAM miłych poddanych NASZYCH, na trwałych zasadach, przekonaliśmy się, że gra hazardowna, w jedney chwili wydzierająca dostatki familiom, przez wieloletnie trudy nabyte i oddająca je ludziom, którzy przez swe postęпки są hańbą społecznosci, jest moralną zarazą, w dobrze urządzoneń Państwie nigdy i pod żadnym pozorem niecierpianą. W skutek tego, potwierdzając dawniejsze postanowienia, R o z k a z u j e m y, ażeby wszędzie w IMPERYUM NASZEM zebrania na zakazaną grę kartową, a także i na wszelkie gry hazardowne w ogólnosci, były nieodzownie przez Zwierzchność miejscową odkrywane, i żeby wszyscy przy tym znalezieni gracze oddawani byli sądowi dla surowego według praw ukarania, bez żadney różnicy stanów i rang, powiększających w miarę ich wyższości winę zaszczyconego niemi. — Rządzący Senat nie zaniedba tę wolę NASZĄ przyprowadzić do należytego wykonania.”

— Przez n a y w y ż s z e ukazy J. C. M. do Kapituły Rossyjskich CESARSKICH i KRÓLEWSKICH Orderów, mianowani kawalerami: *Orderu S. Włodzimierza 4go stopnia: dnia 1 marca*, Konsol J. C. M. w Ankonie, Radzca Honorowy *Gerazzi*, w nagrodę gorliwością odznaczony służby; *dnia 4 marca*: urzędnik oddziału Spraw Duchownych Greko-Rossyjskiego wyznania Assesor kollegialny *Woyciechowski*, w nagrodę gorliwej służby i należytego spełnienia szczególnego poruczenia; *dnia 6 marca*, Nadzwyczajny Akademik CESARSKIEY Akademii Nauk, *Szmit*, w nagrodę prac pożytecznych. — *Orderu S. Anny 2go stopnia z brylan-*

towemi ozdobami: dnia 1 marca, Radzca Dworu J. C. K. Mości Cesarza Austryackiego *Hammer*, na znak szczególnego zadowolenia J. C. Mości. — *Tegoż orderu 2go stopnia: dnia 4 marca*, Gubernii Kurlandzkiej Marszałkowie powiatowi: *Nitawski von Mirbach* i *Goldyngski* Radzca Dworu *von Firks*, w nagrodę odznaczający się gorliwością ku służbie. — *Tegoż orderu 3go stopnia z kokardą: dnia 29 lutego*, Audytor Tambowskiego półku piechoty 13tey klasy *Gulajew*, który oprócz własnego urzędu pełnił obowiązki Adjutanta, a podczas działań z Polskimi buntownikami dnia 4 września przeszłego 1831 roku odnosił rozkazy Zwierzchności akuratnie pod silnemi wystrzałami nieprzyjaciela z narażeniem się na niebezpieczeństwo; *dnia 2 marca*, Konno-Artylleryjskiej N. 2go rotę Podporucznik *von Potwig*, w nagrodę wzorowego mężstwa i waleczności w bitwach z Polskimi buntownikami. — *Tegoż orderu 3go stopnia: dnia 4 marca*: Marszałek powiatu Hasenspolskiego gubernii Kurlandzkiej, Sekretarz Gubernialny *von der Ropp*, Żytomierski Podskarbi powiatowy, 9tey klasy *Kaczura*. — *Orderu S. Stanisława 3go stopnia: dnia 17 lutego*: Zostający przy Naczelniku 1szej dywizyi Grenadyerów, Jenerał-major *Starckenkow*, w nagrodę wzorowego mężstwa i waleczności w bitwach z Polskimi buntownikami dnia 12 i 13 lutego 1831 roku; *dnia 1 marca*: Pierwszy Sekretarz przy Missyi Rossyjskiej w Kopenhadze, Assesor kollegialny *Daszkow*, w nagrodę gorliwości wzorowej, z jaką wypełniał poruczone mu obowiązki; *dnia 4 marca*: Zarządzający Tatarską Komorą celową 9tey klasy *Ugryczycz-Trebiński*. — *Tegoż orderu 4go stopnia: dnia 14 lutego*: Leyb-Gwardyi garnizonowego batalionu Porucznik *Anzeurow*, Grenadyerskiego CESARZA JĘGOMOŚCI półku Sztabu-Kapitan *Putilin*, Grenadyerskiego Hrabiego Rumiancowa-Zadunayskiego półku Podporucznik *Aleksiejew 2gi*; 22go półku strzelców Sztabu-Kapitan *Poleszko 3ci*, i liniowego orenburskiego batalionu N. 4go Porucznik *Ryckow*.

— N a y w y ż s z e rozkazy objawione Rządzącemu Senatowi, przez P. Ministra Sprawiedliwości dnia 10 stycznia: Rzeczywisty Radca stanu *Degurow*, pozostaje na urzędzie Rektora St. Petersburskiego Uniwersytetu, do wyścia nowego urzędzenia tego Uniwersytetu; *dnia 7 marca*: Sekretarz Missyi Rossyjskiej w Szwajcaryi, Assesor Kollegialny *Wiolje* naymilszowiey mianowany Radcą dworu; *Dnia 8 marca* CESARZ JĘGOMOŚĆ, na przedstawienie Jenerał-Adjutanta Xięcia Dołhorukowa N a y w y ż e y r a c z y ł przeznaczyć Grodzieńskiego Gubernialnego Prokuratora *Żadowskiego*, Radcą kancelaryi Wileńskiego Wojennego Gubernatora, na miejsce Radcy Kollegialnego *Miezieńcowa*.

— *Opinia Rady Państwa*. Rada Państwa na Departamencie praw i na ogólnem Zebraniu, roztrząsnawszy, za N a y w y ż s z y m rozkazem, przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o podniesieniu ceny processów, rozstrzyganych przez niższe instancje bez apellacyi i o postanowieniu ograniczeń w przewodzie spraw prywatnych, dała Opinią; postanowić następnie:

1) Zamiast ceny, przeznaczoney na przenos spraw z niższych instancji do średnich 25 rubli, odtąd naznacza się sto rubli; a ze średnich instancji do Rządzącego Senatu, zamiast 500, przeznacza się dwa tysiące rubli.

2) Zabrania się w wyższych instancjach

przyjmować takie skargi na postanowienia cząstkowe podwładnych im miejsc: a) które ściągają się będą do spraw od summy niepodlegających apellacyi, wytyczając skargi na opieszałość w przewodzie sprawy i nieprawne oszacowanie przedmiotu processu; b), które będą podane po upływie sześciu miesięcy, od czasu, w którym te postanowienia do skutku przyprowadzone, albo jeżeli nie przystąpi ono do tego, tedy po upływie trzech miesięcy od czasu objawienia onego za rewersem zanoszącemu skargę; ale z takim ograniczeniem: iód, że takie terminy nie rozciągają się na skargi przeciwko czynnościom Ziemskich i Miejskich Policyy, dla których postanowiony osobny najkrótszy termin w artykule 233 urzędzenia gubernii i art. 39 Ustawy Błahocynija; 2re, że opuszczenie tych terminów nie ma przeszkadzać władzom Sądowym ostateczney decyzji spraw, w którey rzeczone postanowienia pojedyncze mogą bydź odniesione.

Na autentykę własną Jego CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano:
„Ma bydź podług tego.”

Sankt-Petersburg
17 lutego 1852 roku.

(G. S.)

— Professor sztzycharstwa tuteyszey CESAASKIEY Akademii sztuk pięknych, P. *Utkin*, zaszczycony został temi czasy przez N. PANA orderem S. Anny 3 kl., w nagrodę zasług i talentu. Niewyliczając płodów, które znakomitemu temu artyście zjednały zasłużoną sławę, dość wspomnieć o piękney rycinie *Eneasza ratującego Anchiza w pożarze Troi*, która w Paryżu otrzymała dlań medal złoty, i o portretach Xcia Kurakina i Xcia Suworowa-Italiyskiego, płodach tak powszechnie znanych, iż nie potrzebują powtarzanych pochwał.

— Zarządzający Głównym Sztabem J. C. M. *Jener.-adjut. Hr. Czernyszew*, rozkazem dziennym ogłasza, iż z woli N. PANA, wakujące w Głównym Sztabie miejsca wypełniane odtąd będą tylko oficerami, zupełnie usposobionemi do wojskowej służby. Na ten koniec oficerowie przyjmowani doń będą dopiero po odbyciu przed kwatremistrzami Korpusów, lub Jenerał-kwaternistrzami Armii, najwyższego examinu, z nauk wymaganych od wstępujących do wojskowej akademii. Ci, którzy po odbyciu już examinu zaliczeni zostaną do Głównego Sztabu, obowiązani jeszcze będą doskonalić się, i przykładać do tych szczególniej nauk, które należą do teoryi sztuki wojenney, a zupełnie do Głównego Sztabu wcieleni zostaną, dopiero za poświadczeniem swoich naczelników o uczynionym postępie w naukach, po upływie roku od czasu zaliczenia do Głównego Sztabu i otrzymaniu stopnia Porucznika. (T. P.)

— *Najwyżey confirmowane sentencye Sądów wojskowych:*

1) Głównodowodzący iszą Armią dnia 22 stycznia doniósł J. C. Mości, że były marszałek powiatu Bielskiego obwodu Białostockiego, Franciszek *Biłgorayski*, po odbyciu nad nim sądzie wojennym okazał się winnym: złamania przysięgi na wierność poddaństwa, i czynnego uczestnictwa z buntownikami, podczas ich napadu na wojska Rossyyskie, przez które został wzięty z orężem wręku. Za takowe przestępstwa P. Głównodowodzący iszą Armią, na osnowie *Naywyżey* nadaney mu władzy confirmował: *Biłgorayskiego*, po odebraniu rang i szlacheckiey godności, zostać do Syberyi na osadę, a majątek, jaki do niego należy, zabrać na skarb podług przepisów prawa. Tę confirmacyą podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI dnia 11 lutego potwierdzić w całej mocy.

2) Głównodowodzący iszą Armią dnia 29go stycznia doniósł J. C. Mości, że obywatelski syn, Stefan *Porczyński*, po odbyciu nad nim sądzie wojennym, okazał się winnym: złamania przysięgi na wierność poddaństwa, połączenia się z buntownikami i znaydowania się z niemi w pięciu bitwach przeciwko wojsk Rossyyskich. Za jakowe przestępstwa, Głównodowodzący iszą Armią na osnowie *Naywyżey* nadaney mu władzy confirmował: *Porczyńskiego*, pozbawiwszy szlachectwa, stosownie do opinii byłego Wołyńskiego i

Podolskiego Wojennego Gubernatora, oddać na żołnierzy, z przeznaczeniem do Sybirskich liniowych batalionów, a majątek, jaki do niego należy, lub gdziekolwiek się okaże, zabrać na skarb. Confirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI dnia 11go lutego potwierdzić w całej mocy.

3) Głównodowodzący iszą Armią dnia 29 stycznia doniósł J. C. Mości, że obywatel powiatu Owruckiego, dymisyonowany Porucznik *Trypolski*, po odbyciu nad nim sądzie wojennym okazał się winnym: złamania przysięgi na wierność poddaństwa, połączenia się z buntownikami, przyjęcia urzędu naczelnika plutonu i znaydowania się z onym w bitwach pod wsią Potapowicze i miastem Owruczem, przeciwko wojskom Rossyyskim. Za takowe przestępstwa, Głównodowodzący iszą Armią, na osnowie *Naywyżey* nadaney mu władzy, zgodnie z opinią byłego Podolskiego i Wołyńskiego Czasowego Wojennego Gubernatora confirmował: *Trypolskiego*, pozbawiwszy rang i szlachectwa, przez wzgląd na młode lata oddać na żołnierza do Sybirskich liniowych batalionów, a majątek, jaki do niego należy, lub mu się dostanie z dnia, zabrać na skarb. Confirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI, dnia 11go lutego potwierdzić w całej mocy.

4) Głównodowodzący iszą Armią dnia 29 stycznia doniósł J. C. Mości, że Zarządzający Owruckim klasztorem XX. Bazylianów, Kanonik Jan *Sierociński* i tegoż klasztoru Xiądz Modest *Didkowski*, po odbyciu nad nimi sądzie wojennym, okazali się winnymi w tém, że pierwszy z nich wyszedł na spotkanie buntowników, wykonał im przysięgę i po trzykroć zalecał Ekonomowi dóbr klasztornych dostarczyć im 150 włościan uzbrojonych i 10 nayslepszych koni, grożąc surową odpowiedzialnością za niespełnienie, a drugi, wykonał przysięgę buntownikom, przyprowadzał do niego innych, chodził po mieście Owruczu z orężem w ręku i nocował przy armatach, przez buntowników ustawionych. Za takowe przestępstwa, Głównodowodzący iszą Armią, na osnowie *Naywyżey* nadaney mu władzy confirmował: *Sierocińskiego* i *Didkowskiego*, pozbawiwszy duchownego dostojenstwa i szlachectwa, jeśli to posiadają, oddać na żołnierzy z przeznaczeniem do Sybirskich batalionów liniowych, a majątek, jeśli jaki mają, zabrać na skarb. Confirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI dnia 11go lutego potwierdzić w całej mocy.

5) Głównodowodzący iszą Armią dnia 30 stycznia doniósł J. C. Mości, że szlachta: Edward *Sperski*, Franciszek *Sielecki*, Waleryan *Urbanowicz* i Włodzimierz *Kossakowski*, po odbyciu nad nimi sądzie wojennym, okazali się winnymi tego, że połączywszy się z Polskimi buntowniczymi wojskami, które wtargnęły do granic Rossyi, znaydowali się z niemi w działaniach przeciwko wojskom Rossyyskim, przez które też wzięci w niewolę z orężem w ręku, a *Urbanowicz* oprócz tego winnym wykonania przysięgi na wierność buntownikom. Za takowe przestępstwa Głównodowodzący iszą Armią, na osnowie *Naywyżey* nadaney mu władzy, confirmował: tych wszystkich, pozbawiwszy szlacheckiey godności i dworzanstwa, jeśli posiadają, przeznaczyć na służbę za szeregowych do Oddzielnego Orenburskiego Korpusu, a majątek, jaki do nich należy, zabrać na skarb, podług przepisów prawa. Confirmacyą tę podobało się CESARZOWI JEGOMOŚCI dnia 11 lutego potwierdzić w całej mocy. (G. S.)

Tyflis d. 5 lutego.

W pierwszych dniach zeszłego stycznia, Sprawujący obowiązki Atamana Pochodnego wojsk Kozaków Dońskich przy Oddzielnym Korpusie Kaukaskim, Jenerał-Major *Karpow 2gi*, przesłał do półku Jenerał-Majora *Siergiejew 1go*, Chorągiew S. Jerzego, *Naymiłościwiey* darowaną temu walecznemu półkowi: *za odznaczenie się w Perskiej i Tureckiey wojnie w 1827, 1828 i 1829 latach*, z *Naywyższym* Dyplomatem. — Otrzymawszy ten święty upominek miłościwych względów Mo-

NARCHY na zasługi swoich wojowników, Dowodzący teraz tym półkiem, Esauł *Klinow*, przystąpił do spełnienia, w mieście *Goryi*, kwaterze sztabu półku, uroczystego obrzędu, poświęcenia darowanej chorągwi, na podstawie ustanowionych prawideł. — D. 16 stycznia został dopełniony, ze wszystkimi przepisami szczegółami, obrzęd przybicia chorągwi do drzewca, do uczestnictwa w którym zaproszeni byli, oprócz oficerów półku *Siergiejewa*, wszyscy znawdający się w mieście *Goryi*, PP. Sztabs-i-Ober-Oficerowie. D. 17go, z całą należytą uroczystością i pobożnością, spełniony został obrzęd poświęcenia Najmiłsiwiewi darowanej chorągwi, w placu ćwiczeń półku Chersońskiego Grenadyerskiego, w obliczu znajdujących się w paradzie Kozaków półku *Siergiejewa*.

Na ulicy i płazkich dachach domów mnogie kupy ludu zgromadzonego, wspaniałością widowiska przyczyniały się do powiększenia uroczystości tego obrzędu. (G. T.)

Warszawa d. 31 marca.

Dnia 25 b. m. umarł *Józef Bachmiński*, były Pisarz Rady Nieustającej, następnie Podprefekt powiatu Warszawskiego, a później Rządca Wojewódzki, a nakoniec Sędzia Pokoju, w 67mym roku życia swego. Złotki jego złożono na cmentarzu Powązkowskim. Prawy obywatel, cnotliwy małżonek i wzorowy oyciec, zostawił po sobie żal i pamięć. (G. W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 16 marca.

Z powodu artykułu umieszczonego w angielskim *Kuryerze*, względem wyprawy do *Ankony*, dzisiejszy *Monitor* czyni następującą uwagę: „Nie mówiąc o tém, co *Kuryer Angielski* umieścił w tym artykule, względem polityki zagraniczej, poczytnujemy sobie za powinność, przypomnieć czytelnikom naszym, iż dziennik ten przestał wyrażać myśli ministeryum angielskiego, a tego nie lepiej nie mogło dowiedzieć, jak to, iż stosunki istniejące między gabinetami Paryżkim i Londyńskim wyśtawili w sposobie zupełnie przeciwnym prawdzie.”

Przywieziono tu z *Bruzzelli* ciało zmarłego generała *Belliard*, które jutro będzie pochowane w grobie na cmentarzu. (G. W.)

ANGLIA.

Londyn d. 13 marca.

Na sessyi Izby wyższej d. 13 b. m., Hrabia *Aberdeen* prosił Ministrów o objaśnienie względem wyprawy Francuzkiej do *Ankony*, i rzekł: „Z boleścią postrzegam, iż Ministrowie na wszystkie pytania czynione im ze strony opozycyjnej izby względem polityki zagranicznej, nie dawali zaspakajającej odpowiedzi. Pewny jestem, iż uwłaczałbym zacnemu Hrabieniu (*Grey*), gdybym przypuszczał, iż porozumiał się względem zajęcia *Ankony* przez Francuzów, i jest z tego zadowolony. Mocno atoli jestem przekonany, iż droga, jaką zacny Hrabia postępuje, może ściągnąć klęski wojny na Europę. (Zawołano *Stuchajcie! Stuchajcie!*) Przyznając, iż dobrze jest utrzymywać z Francją przyjacielskie związki; zawsze jednak Minister Wielkiej Brytanii powinien przede wszystkim czuwać nad interessem i honorem krajowym, również jak obowiązkiem jest każdego niepodległego członka tej Izby ganić postępowanie Ministra, gdy oczywiście zmierza do przerwania pokoju Europejskiego.” Namienił potem mówca o umieszczonej w gazetach angielskich tłumaczonej nocie Kardynała Sekretarza Stanu *Albani*, i protestacyi przeciw zajęciu *Ankony*. Wspomniał o mowie Pana Kaz. *Perier* w tym przedmiocie, która jednak nie bardzo go objaśniła. Między innymi wyczytał w niej, iż wyprawa została przedsięwzięta dla utrzymania religii katolickiej. — „Ja zaś (rzekł dalej Hrabia *Aberdeen*) mniemam, iż wyprawa jest początkiem wojny, zwałceniem pierwszych przepisów prawa narodów, a nawet chociażby nie miała *directe* przykrych skutków, miałaby zawsze szko-

dliwy wpływ w swojej zasadzie. Zwałcenie prawa jest tak wielkie, iż ledwo pomysleć mogę, żeby Francya sama tylko przyjęła na siebie odpowiedzialność tego kroku; ztąd tém bardziej potrzeba, aby zacny Hrabia udzielił Izbie zaspakajające objaśnienie.” — Hrabia *Grey* odpowiedział, iż nigdy nie wzbraniał się odpowiadać na zapytania, pochodzące ze strony opozycyjnej tej Izby, skoro to w przyzwoitym sposobie mógł uczynić. Powinien atoli wstrzymać się od wszelkich rozpraw względem przedmiotów, o których sami Ministrowie nie mają dokładnej wiadomości, zwłaszcza, kiedy rozprawy te zasadzają się na błahych pogłoskach. Dla tego więc będzie przeciwny, gdyby w takich okolicznościach chciano go zniewolić do udzielenia odpowiedzi. Gdyby zacny Hrabia (*Aberdeen*) rzeczywiście pragnął utrzymania przyjacielskich związków z Francją, nie czyniłby jej tak ciężkich obwinień. Uczynił zapytania w czasie, kiedy rzecz, o którą idzie, jest jeszcze niedokładnie wiadomą, i kiedy wzajemne oświadczenia dopiero się odbywają. Ktokolwiek jest szczerym miłośnikiem pokoju Europy, nie może tak działać. Też samą odpowiedź, którą już dawniej w tej mierze udzielił, i teraz powtarza, przydając tylko, iż officer Francuzki w *Ankonie* przekroczył swoje instrukcje. Wreszcie jest przekonany, iż powszechny pokój Europy, który utrzymać było najsilniejszym zawsze jego staraniem, i nadal nie zostanie przerwany. Jeżeli interes Ankoński z początku zdawał się nadwierać ten pokój, natychmiast jednak rząd Wielkiej Brytanii, nie będąc wcale obojętnym widzem, uczynił takie kroki, iż Dwór Wiedeński zupełnie zaspokoił. Ministeryum może sobie przytém dać świadectwo, iż tak postąpiło, jak niepodległość kraju wymagała. — Hrabia *Aberdeen* oświadczył, iż jest zupełnie zadowolony tą odpowiedzią. Zajęła się potem Izba innemi interesami.

Tegoż dnia w Izbie niższej mówił Pan *Ky-vyan* o tym samym przedmiocie. Namienił, iż wyprawa Francuzka wypłynęła już była do *Ankony*, gdy Ministrowie oświadczyli w Parlamencie, iż nic o tém nie wiedzą. Z protestacyi Papieża okazuje się jawnie, iż wojsko bez zezwolenia jego, weszło w kraj jego, i według niektórych doniesień, Francuzi wzięli nawet władzę Papieżkie w niewolę wojenną. Pyta się: czyli co podobnego zdarzyło się od czasu Saracenów? czyli kiedy słyszano o takim wtargnieniu do kraju udzielnego? Roztrząsnawszy mówca kilka myśli z mowy Pana Kaz. *Perier*, mianey we Francuzkiej Izbie deputowanych, prosił Ministrów o objaśnienie w tej mierze, a szczególnie pragnął wiedzieć, czyli umieszczona w pismach publicznych protestacya Papieża jest autentyczną? — Lord *Palmerston* odpowiedział, iż od Posta Angielskiego w *Paryżu* otrzymał kopiją tego pisma urzędowego, i poczytuje je za autentyczne. Mylnie twierdzi mówca, jakoby rząd dawniej oświadczył, iż nic nie wiedział o wyprawie, bo tylko nie wiedział, że już wtedy wypłynęła. Lord *Palmerston* namienił potem, iż zgodzono się na to, że dowódca Francuzki przekroczył swoje instrukcje; lecz oświadczył, iż dokładniej nie może się teraz tłumaczyć. (G. W.)

TURCYA.

Dostrzegacz Austriacki donosi: „Listy z *Alexandryi* pod d. 31 stycznia zawierają wiadomość, iż flotta Egipska, uszkodzona kulami działowymi twierdzy *Acre*, a potem burzą, i zadowolona do powrotu do *Alexandryi*, zawinęła tam, a *Ibrahim* Basza, pozbawiony przez to pomocy od strony morza, zaniechał blokady tej twierdzy, i powtórnie cofnął się o kilka godzin drogi. Tymczasem donoszą te listy, iż roboty około naprawy floty szły z pośpiechem i wkrótce będzie ona znowu w dobrym stanie. W ogólności uzbrajania ciągle trwają, i nie słychać już o bliskim pokoju. Dnia 23 lutego zawinął do *Tryestu* okręt z *Alexandryi*. Gdy ztamąd wypływał, flota Egipska była już przysposobioną do wyjścia

pod żagle, i liczne statki przewozowe miały się udać z żywnością i potrzebami wojennymi do brzegów Syrii, pod zastoną okrętu liniowego i kilku fregat.

Nieco odmiennie piszą gazety Włoskie z *Livorno* pod d. 8 marca: „Listy z *Alexandryi* pod d. 8 lutego donoszą, iż wojsko Egipskie, doznawszy porażki pod murami *St. Jean d'Acra*, zaniechało oblężenia, i lądem wraca do *Alexandryi*, dokąd już flota bardzo uszkodzona powróciła, i jest naprawioną. W *Alexandryi* myślą tylko o czynieniu przysposobień dla odparcia siły zbrojonej, którą Porta ma wysłać lądem i morzem przeciw *Mehmedowi Alemu*.” (G. W.)

Towarzystwo Historii i Starożytności Rosyjskich przy Uniwersytecie Moskiewskim, dnia 27 lutego 1832 roku, miało zwyczajne swoje posiedzenie, na którym: I. Czytano pisma: a) Prezesa *Towarzystwa A. Malinowskiego*: O proponowaniu korony Polskiej Carowi Janowi Wasilewiczowi i Carewiczowi Teodorowi Janowiczowi, po odjechaniu do Francyi Króla Henryka w roku 1574, i o życzeniu króla Stefana Batorego połączyć Rosyją z Polską, tudzież o wyborze Cara Teodora Janowicza na Króla Polskiego w roku 1586. — b) Członka *M. Dijewa*: Niektóre rysy obyczajów mieszkańców powiatu Nierechockiego, gubernii Kostromskiej. Postanowiono: pierwsze umieścić w VI'tym tomie *Prac Towarzystwa*, a drugie razem z innymi pismami etnograficznymi wydać w osobnej książce. — II. Zastanawiano się nad wydaniem w języku rosyjskim *Opisów Rosyi w XVI i XVII wiekach* przez zagranicznych wojażerów; a że już są złożone *Towarzystwu tłumaczenia Rafała Barberini* przez Członka *Hallera*; *Herbersteyna* przez *Fowickiego*, *S. Kollinsa* przez *P. Kirejewskiego* i *van Brucira* przez *P. Dijewa*, zatem oddano te tłumaczenia na rozpatrzenie Członkom *Towarzystwa*: pierwsze, *Kamienieckiemu*, drugie *Dawydowu*, trzecie *Pogodinowi*, a czwarte *Makarowu*. — III. Złożono w darze: od członka honorowego, *Metropolity Kijowskiego Eugeniusza*, a) *Hramota Cara i W. K. Wasila Iwanowicza* dana w roku 1510, *Gdowskiemu Nikołajewskiemu Monastyrowi* w *Gubernii Pskowskiej*; oryginał na pergaminie z pieczęcią na sznurze jedwabnym zawieszoną; na drugiej stronie tej hramoty zapisana *konfirmacya jej przez Carów Jana Wasilewicza, Teodora Janowicza, Borysa Teodorowicza i Dymitra fałszywego*. b) *Historia Xięstwa Pskowskiego Część III i IV* drukowana w *Kijowie* 1831 in 12mo. c) *Moneta srebrna Arsaka XII, króla Partów* bita na lat 60 przed *Nar. Chr.* d) *Moneta srebrna Cesarza Jana Zemiscesa*; e) *Moneta miedziana nowo grecka*; f) *rubel złoty Cara Piotra Alexiejewicza* 1718 roku; g) *rubel srebrny* tegoż 1721 roku; h) *rubel, półrubla i grzywnia srebrne* 1742 roku; rzadkie. — Od członka czynnego *P. Morgensterna* z *Dorpatu*: a) *Prospekt lekcyi w Uniwersytecie Dorpackim* wykładanych w roku 1831; b) własne dzieło: *Zum Gedächtniss I. K. M. der Kaiserinn Mutter Maria Feodorovna*, *Riga* 1829 in 4to. — Od członka czynnego *Arcybyszewa*: O handlu i żegludze starożytnych, tłumaczenie z angielskiego na rosyjski przez *A. Arcybyszewa*, drukowane w *Kazaniu* 1831 roku in 8vo. — Od członka czynnego *Makarowa*: a) trzy dokumenta z przeszłego wieku; b) list *Fryderyka króla Pruskiego* do jego brata *A. Wilhelma*, tłumaczenie *J. Barkowa*. — Od *Arseniusza Tiażetowa*, *Protorejera Kazańskiego Soboru* w *Moskwie*, 5 rosyjskich medalów brązowych, cynownych i żelazny z czasów *Piotra I, Anny, Elżbiety I i Katarzyny II*; 18 rzymskich cesarskich miedzianych monet i 4 szwedzkich, angielskich i francuzkich. Postanowiono: oświadczyć podziękowanie za te wszystkie ofiary. (G. M.)

Stan instrukcyi Publiczney w Austryi.

Dostrzegacz Austryacki ogłasza wiadomości autentyczne, o stanie instrukcyi publiczney we dwónastu prowincyach Cesarstwa (*Czechy, Lombardy, Wenecya, Dalmacya, Galicya, Austrya, Styrya, Illiryja, Morawia, Szląsk, Tyrol, i kraj*

Nadbrzeżny, przyłączając do tego wojenną granicę, z ludnością 20,372,759 dusz), z wyłączeniem *Węgier* i *ziemi Siedmiogrodzkiej* (które wzięte razem składają 11,444,000 mieszkańców). Wyliczają tam 15,967 szkół elementarnych, pod rozmaitemi nazwaniami, i 8,964 szkół repetycyjnych, w ogóle 24,931 szkół, do których uczęszcza 1,993,522 uczniów, którzy biorą naukę pod 32,055 instytutorów. Około 300 głuchoniemych i ślepych biorą wychowanie i w znaczney części są utrzymami w instytutach, które mieszczą w sobie: *Wiedeń, Praga, Medyolan, Graetz, Lwow, Lintz i Brixen*. Instytut politechniczny wiedeński, którego założenie kosztowało prawie 500,000 zł., liczy teraz 35 instytutorów, a 747 uczniów instytut techniczny w *Pradze* ma ich blisko 400, instytut w *Graetz* około 250; instytut leśny w *Mariabrunn* w niższej *Austryi* 66. — Liczba gimnazyów dochodzi do 127 z 884 dyrektorami i nauczycielami; gdzie 28,327 uczniów uczęszcza. Ośm jest uniwersytetów, jako to: w *Wiedniu, Pradze, Padwie, Pawii, Ołomuńcu, Lwowie, Graetzu i Insprucku*, dla nauk filozoficznych, medycznych, prawnych i teologicznych; prócz tego, filozofia i teologia wykłada się jeszcze w niektórych liceach; a mianowicie, filozofia w 54 zakładach, przez 334 profesorów dla 7284 uczniów. *Medycyny i chirurgii*, z mniejszą lub większą rozciągłością, uczy w ośmiu pomienionych Uniwersytetach; a prócz tego w *Lintz, Salzburg, Laybach, Klagenforcie, Medyolanie, Tryescie, Zarze i Czernowicach*. W tych 16 zakładach, liczy się 149 profesorów, i 4249 uczniów, z których 1649 sposobni się na medyków, reszta zaś, na chirurgów, farmaceutów i akuszerki. Instytut nauki bydłolecarskiej w *Wiedniu*, ma 5 profesorów i 257 uczniów. Podobnyż instytut w *Medyolanie* został założony. — W ośmiu uniwersytetach, nauki prawno-polityczne zatrudniają 57 profesorów i 3,101 uczniów: teologia, w 55 zakładach, zajmuje 5,862 uczniów, a 324 profesorów. Jest jeszcze prócz tego dwadzieścia dwa zakładów instruktoryjnych na utrzymaniu skarbówem, gdzie się 1416 uczniów płci męskiej, a 239 dziewcząt wychowuje. Wszystkie te zakłady są opatrzone w potrzebne pomoce naukowe, jako to: gabinety, biblioteki i t. p. — Obserwatoria astronomiczne, w *Wiedniu, Pradze, Medyolanie i Padwie*, znajome są całej *Europie*. — Biblioteki przy uniwersytetach i liceach są bardzo zamożne; wiele z nich, we *Włoszech*, posiada zbiory szacowne medalów, posągów, obrazów, tudzież innych ciekawych przedmiotów sztuki. — *Akademia sztuk* w *Wiedniu*, ma 26 profesorów i około 1,300 uczniów; w *Medyolanie i Wenecyi*, także się akademie znajdują. — Dyrekcyja najwyższa instrukcyi publiczney w *Cesarstwie*, poruczona jest kommissyji edukacyjney nadwornej w *Wiedniu*, której od lat pięciu prezydentem jest hrabia *Mitrowski*, kanclerz kancelaryi przyłączonej do dworu. Rząd wydaje corocznie sumę 2,246,668 zł., na utrzymanie zakładów instrukcyi publiczney. (J. d. S. P.)

Las Podziemny.

W styczniowej książce (na 1832 rok) wydanego przez *Professora Jameson* *Dziennika: Edinburgh new philosophical Journal*, umieszczona wiadomość o nader ciekawém odkryciu, uczynioném przez jednego pieszego podróżnika, jak się zdaje, *Doktora Weatherhead*. Znalazł on, w pewney głębokości ziemi, rzeczywiście skamieniały las, który do 40 stop w gębi pograżony, ciągnie się na mil kilka wzdłuż brzegów *Tybru* około samego *Rzymu*. Opierając się na postrzeżeniu, iż zabytki te drzewa przemieszane są z popiołem wulkanicznym, *Doktor Weatherhead* uważa to niepospolite zjawisko za skutek trzęsienia ziemi, w czasach bardzo odległej przeszłości, byź może, na lat wiele jeszcze przed założeniem *Rzymu*. Rzecz dziwna, iż tak nadzwyczajny fenomen, tyle wieków, dotąd przez nikogo postrzeżonym nie był. (G. W.)

Teatr. Intro drama we trzech aktach pod nazwiskiem: *Głowa Brązowa, czyli Zbieg Węgierski*

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITIEWSKIEGO N. 39.

Wilno dnia 30 Marca v. s. 1832 roku.

P o d r a d.

1 Prowiantka Kommissya rezerwowych woysk niniejszém ogłasza, iż na dostawę prowiantu dla zaopatrzenia od 1 stycznia po 1 junii 1833 roku, woysk znajdujących się w Bessarabskim Obwodzie; naznaczają się w Bessarabskiej Skarbowey Izbie zgodnie z 61 § Naywyżey utwierdzoney dnia 17 października 1830 roku ustawy, targ 23 i przetarg 27 dnia junii terażniejszego 1832 roku.

Ilości produktów potrzebowanych w dostawie (podług obecnych rozporządzeń) wynoszą mąki i krup do 50 tysięcy czetwerti. Magazyny, do których dostawa onych naznacza się i kondycye, na mocy których powinna się odbywać dostawa tych produktów, objawione będą w Bessarabskiej Skarbowey Izbie, przed nastaniem targu i przetargu.

Zatém na wyżey przeznaczone terminy wzywają się do tey dostawy z ewikoyami postanowionemi w wspomnioney ustawie 17 października 1830 roku na trzecią część podradu, a na ubezpieczenie zadatków osóbnó.

Tymczasem uprzednio Prowiantka Kommissya rezerwowych woysk obwieszcza, iż życzącym zostawuje się do woli podjąć się dostawę w takiej ilości, w jakiej kto sam zechce, i ubezpieczy akuratność oney ewikoyami dozwolonemi w przytoczoney wyżey ustawie, iż tym, którzy się zobowiązają, opłata pieniędzy czynioną będzie akuratnie w terminach wedle kontraktów, bez najmniejszego zatrzymania i zwłóki w tych miejscach, gdzie sami podradzycy zechcą, i że przy odbieraniu dostarczanych produktów przestrzegana będzie naysurowsza sprawiedliwość, i zgoła nie będą miały miejsca nie tylko ucisk, lecz i najmniejsza próżna zwłóka.

Zarządzający Kommissyą Betuliński.

7mey Klasy Prochorow.

8mey Klasy Sawicki.

8mey Klasy Spirowski.

Sekretarz Preclawski. (388)

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na skutek przełożenia P. Cywilnego Gubernatora i Kawalera dnia 15 terażniejszego marca za N. 5,945, po przedpisaniu P. Wojennego Gubernatora nastatém, na zabicie przez podrad wieży z przybudowaniami w Sto-Kasimierskich Koszarach i zrobienie nowych miejsc odchodowych podług sporządzonych śmiet i planu, podług których wyrachowano w ogóle 1,046 r. 95 kop. sr., odbywać się będzie w Wileńskiej Skarbowey Izbie targ 25 następującego miesiąca apryla i we trzy dni po nim przetarg. — Zaczém życzącym podjąć się takowego zbicia wieży i zrobienia miejsc odchodowych, mają przybyć do pomienioney Izby na przeznaczone terminy z pewnemi ewikoyami. Marca 28 dnia 1832 roku.

Assesor Józef Szalc.

Sekretarz Jamont.

Za Naczelnika Stołu Jan Mickiewicz. (392)

O g ł o s z e n i e.

1 Z powodu uczestnictwa w byłém powstaniu Obywatela Konstantego Parczewskiego, majątność Czerwony Dwór w gubernii Wileń-

skiey sytuowana, została już przez Rząd opisana, a Żydomla w Grodzieńskiej gubernii z rozporządzenia Zwierzchności teyże samey ma ułędz kolei. Że zaś te majątki nie są rozdzielone i należą wspólnie do dwóch jego braci i siostry; przeto na mocy 18 punktu Naywyższej ustawy o konfiskacie majątków, zostaną w ich possessyi, z obowiązkiem wnoszenia do Skarbu Monarszego czwartey części dochodów, przypadających na schedę Konstantego Parczewskiego. Gdy zaś na tychże majątkach znajduje się wiele wspólnych, tak antecessorskich, jako też przez rodzeństwo Parczewskich zaciągnionych długów, przeto niżej podpisany w imieniu własném i dalszego rodzeństwa ma zaszczyt upraszać wszystkich wierzycieli, tak zmarłego Podpółkownika Parczewskiego, jako też jego synów, aby raczyli w jak nayrychlejszym czasie złożyć w Kommissyi Konfiskacyoney obliży i wszelkie inne pisma na swoje należności, celem zapewnienia satysfakcyi z części na Konstantego Parczewskiego przypadającej, albowiem jeśli tego nie uczynią, nie będą mogły następować na ich rachunek żadne opłaty. — Podający do wiadomości publiczney niniejsze ogłoszenie sam bez wątpieniaby to uczynił, gdyby czasu zamieszek w kraju większa część papierów nie uległa zniszczeniu, których ani dopatrzeć, ani uratować niżej podpisany nie mógł, przebywając dotychczas ciągle za interesami w Petersburgu, któremi tu w Litwie od śmierci oycy, Podpółkownika Parczewskiego, zawiadywał i urządzał brat młodszy Konstanty Parczewski. — Datt w Wilnie 1832 roku marca 27 dnia. Alexander Parczewski. (393)

1 Dworzańska Opieka Powiatu Kowieńskiego, wzywa Sukcessorów ś. p. Szlachcica Piotra Jodkowskiego, dla przyjęcia trzechset rubli srebrem, po zgonie jego lokujących się, a żeby w teyże Opiece z prawnymi dowodami, od daty niniejszego ogłoszenia za miesiąc sześć, jawili się. — Odniesienie się do Redakcyi, dattowane dnia 21 marca 1832 roku z N. 169, podpisali: Sędzia Powiatowy Syruc.

Gubern. Sekr. Jan Żegźdra.

(390)

O w ł o c z ę d z e.

1 Od Rzeczyckiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, w zostającym pod Zwierzchnością tego Sądu powiecie wzięty człowiek, uznany za włóczkę po imieniu Jan, oyczeństwa, familii i miejsca urodzenia swojego niepamiętający, mający od urodzenia lat 22, przymiotów następunych: wzrostu średniego, włosów na głowie i brwiach rusych, a na brodzie i wąsach światłorusych, małych; twarzy nieco śniadey, pociągławey, oczu szarych, nosa karpatego z końca nieco szerokiego, a na prawém ramieniu i na grzbiecie od wrzodu podłużny znak. Że pomieniony aresztant utrzymuje się w Rzeczyckim mieskim ostrogu od dnia 11 terażniejszego mca lutego 14 dnia 1832 r. Assesor Szłajewski.

Sekretarz Andrzej Chitun. 387

Sąd Exdywizorski.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski remissa

Izby Cywilney Wileńskiej, na zaspokojenie wierzycieli zeszytych Stanisława i Adama Korsaków przeznaczony, przybywszy na dniu 2 marca terażniejszego 1832 roku w terminie z obwieszczenia wypadającym do majątności Woydaciszek w Powiecie Wileńskim będącey; z powodu niespełnionej adcytacyi i niejawienia się znaczniejszey liczby kredytorów, sądy swoje odroczył do dnia drugiego miesiąca maja idącego 1832 roku, w którym czasie, że sprawę poruczoną sobie bez żadnych zwłók i odkładów oczywiście rozsądzi, o tém interessowane strony zawiadamia — 1832 marca 3 dnia.

Sądu Powiatowego Wileńskiego Assesor Cezary Wiłeyko.

Sądu Powiatowego Oszmiańskiego Assesor Ignacy Zakrzewski.

Sądu Powiatowego Zawileyskiego Assesor Piotr Niewiadomski,

Regent Bartoszewicz. (391)

O g ł o s z e n i e.

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na mocy 192 § Dodatkowych Prawideł o urzędzeniu handlu dnia 14 nowembra 1824 roku wydanych, ogłasza się: iż Fiedor Wasiljew Sokolow, i żyd Mejer Gierszonowicz, którzy w przeszłym 1831 roku w kupiectwie 3ciej gildyi miasta Widz zostawali, z ich czeladzią, z kupiectwa na rok terażniejszy 1832 z powodu nieobjawienia kapitału wyłączeni i pozostali w mieszczaństwie. Marca 19 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki,
Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Purzycki. (356)

W e z w a n i e.

2. Niżej podpisany, w imieniu JW. Woyciecha Pustowskiego Rzeczywistego Radcy Stanu i Kawalera, przez niniejszą awizacyą zawiadamia sukcesorów s. p. Ignacego Gorskiego, a mianowicie WWJPanny Julię i Annę Gorskie, Józefa Berkmana, tylko jako oycy, a Józefa syna i Ewę córkę Berkmanów, jako aktorów rzeczy w tém: że JW. Pustowski, mając w ręku swoich lokowany przez zmarłego s. p. Ignacego Gorskiego kapitał, w ilości czerwonych złotych sztuk trzy tysiące i rubli srebrnych dwieście, i od tego kapitału optacając każdorocznie w dniu 23 apryla przy aktach ziemskich Pttu Wileńskiego, w skutek dekretu Sądu Ziemskiego Wileńskiego, przez dekret Sądu Głównego i następnie Rządzący Senat approbowanego, dla podziału między rodzeństwo siódmy procent, gdy na czas dalszy, ani summy tey procentowac, ani processom między rodzeństwem, o podział tey summy wynikłym assystowac JW. Pustowski nie ma zamiaru; przeto w dniu 23 apryla idącego roku, że nie już procent, ale całkowitą summę kapitalną, po zdetrunkowaniu nadpłaconych na rzecz kapitału za urzędowem Sądu Ziemskiego Wileńskiego odniesieniem się, sta pięćdziesięciu czerwonych złotych, resztę kapitału w ilości czerwonych złtch 2,850 i rubli sr. 200, przy aktach Sądu powiatowego Wileńskiego lokowac będzie zapowiada. Aby więc sukcesorowie Ignacego Gorskiego, wyżej po-

mienieni dla przyjęcia tey summy jawić się, i obliży oycowi swojemu przez JW. Pustowskiego wydane, złożyć raczyli, uprasza. Datt. 1832 marca 24 dnia w Wilnie.

Jan Januszkiewicz Adwokat Sądu Izby Cywilney Gubernii Wileńskiej. (374)

Przedaż Domu.

2. Sukcessorowie zeszytych Leona i Heleny z Loykow Buderkiewiczow mają zamiar wyprzedac na dziedzictwo dom murowany w mieście Wilnie za Rudnicką Bramą przy ulicy Kwaszelney pod N. 1204 położony, z zabudowaniem gospodarskiem, ogrodem, i znaczną obszernością ziemi blisko dwóch włok zajmującą. Do ułatwienia takowey wyprzedazy uproszonym jest W. Regent Powicki, którego pomieszkanie w domu Koczykow przy ulicy s. Janskiey.

Полцимейстеръ Ожиговъ. (386)

2. 1832 Roku dnia 16 marca została przypadkiem utracona książka do nabożeństwa, we francuzkim języku oprawna w skurkę z futerałem czarnym pod tytułem „Le petit Paroisien“ na jedney okładce były litery A. de K. na drugiej zaś rok 1831. Ktokolwiek zaś znalazł takową książkę zechce łaskawie oddadź w Redakoyi Wgo. Marcinowskiego. (385)

Полцимейстеръ Ожиговъ.

O g ł o s z e n i e.

3 Kommissya ustanowiona z Woli Na wyższej dla uformowania nowego popisu Szlachty Jednodworców i Hraźdan w Powiecie Wileńskim i w Mieście Wilnie znajdujących się, odkrytą została w dniu 21 bieżącego miesiąca, i czynność swoją expedyowac będzie każdodziennie w Mieście Wilnie w domu Xiędza Kanonika Skideła, niegdyś Xiędza Łabuńskiego, przy ulicy Zamkowej pod N. 173, gdzie przyymowane będą Spisy familyne podług Ukazu Rządzącego Senatu w dniu 21 miesiąca xbra 1831 roku nastalego, które podawane bydź powinny na papierze z Typografii Senatskiej, do exakoyy powiatowych rozestany. Arkusz jakowego kosztuje kopiejek dziesięć miedzią.

Prezydujący w Kommissyi pełniący Urząd Marszałka Wileńskiego Powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski.

Członek Kommissyi Sowietnik Izby Cywilney Wileńskiej i Kawaler Dominik Witkowski.

Powiatowy Strapczy Tytularny Sowietnik Walenty Baranowski. (375)

W ł o c z e g i.

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Iwan Maximow, który się powiadał na examinie włoscianinem Pskowskiej Gubernii obywatela Michała Ghmielowa, za włoczegę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie i po nastaley w nim rezolucyi 14 przeszłego stycznia, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalców pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go arezstantzkiego bataljonu; ten zaś Maximow przyniotow następnych: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy pociągławey, nosa miernego, oczu szarych, włoc-

sow na głowie, brwiach, wąsach i brodzie ciemnych, lat 34; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włościan może należeć. — Marca 19 dnia 1832 roku.

Assesor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (355)

5 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Chłopicz *Jerzy* czyli *Hrysza* bez nazwiska, niepamiętający miejsca swojego urodzenia i do kogo należy, po nastącej rezolucyi w tym Rządzie dnia 14 maja 1826 roku, uznany za włościanę i oddany był w wiedzę Wileńskiej Izby Powszechney Opieki; gdy zaś chciał uciec; wtedy przez rezolucyą Rządu 4go upłynionego lutego następnego, na mocy Cyrkularnego przedpisania Pana Ministra Spraw Wewnętrznych dnia 20 czerwca 1831 roku, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego bataljonu. Ten zaś *Jerzy* czyli *Hrysza*, przymiotów następujących: wzrostu średniego, twarzy okrągłej, podbrodka okrągławego, nieco rozdwojonego, oczu światło-szarych, nosa nieco krótkiego, włosów na głowie światło-rusych, brody jeszcze niegoli, z przodu w niższej szczęce jednego zęba nie ma, dwa zaś w wyższej szczęce znaczney szerokości, nieco jeden od drugiego oddalone, od urodzenia lat 19; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włościan może należeć. Marca 19 dnia 1832 roku.

Assesor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz (353)

5 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Maxim Iwanow*, mianujący się mieszczaninem Czernihowskiej Gubernii miasta Nowozybkowa, za włościanę sądzony był w Wileńskim Powiatowym Sądzie i po nastącej w nim rezolucyi, zatwierdzonej przez Pana Zwierzchnika Gubernii, ukarany przy Policji, przez niższych jey służalców pięciu pletniowemi razem, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go Aresztantskiego bataljonu; ten zaś *Maxim Iwanow* przymiotów następujących: wzrostu 2 arszyny, 6 wierszkow, twarzy pociągławey, nosa podługowatego, oczu szarych, włosów na głowie i brwiach ciemno-rusych lat 25; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których pomieniony włościan może należeć. Marca 9 dnia 1832 roku.

Assesor Szulc.

Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz (354)

5 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięci w 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectw, *dway ludzie* uznani za włościanów i po zaświadczeniu wybrani odesłani do *Odesskiej aresztantskiej Hraźdańskiej roty*. Którzy powiadali się rodakami: 1szy) *Korniej* Stepanow syn *Szewczenko* lat 34, czytać ni pisać nieumie, bezżenny, Połtawskiej Gubernii, Konstantynogrodzkiego powiatu, wsi Kozłowskiej z włościan obywatela Wasila Demianowicza Alexenka. — Przymiotami: wzrostu 2 arsz. 4⁵/₈ wier., twarzy śniadey, włosów na głowie czarnych,

wąsach i brwiach rusych, oczu karych, nosa zwyczajnego, i 2gi) *Afanasi* Wasiljew syn *Kiruszenko* lat 27, nieżonaty, czytać ni pisać nie umie, Słobodzko-ukraińskiej Gubernii i powiatu, wsi Moriachwey ze skarbowych włościan — wzrostu 2 arsz. 5¹/₂ wiersz., włosów na głowie czarnych, wąsach, brwiach i brodzie rusych, oczu karych, nosa i gęby zwyczajnych, twarzy czystey.

Sowiecnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (348)

5 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięty w terażniejszym 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie, za niepokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Danilo* Iwanow syn *Beyhuł* (inaczej *Ibeykow*) lat 25, nienmiejący czytać ni pisać, bezżenny, który się powiadał rodakiem Połtawskiej Gubernii, Perejasłowskiego Powiatu, wsi Berezowki z włościan obywatela z imienia i nazwiska niepamięta. Przymiotami: wzrostu 2 arszyny 6⁵/₈ wiersz., włosów na głowie i wąsach ciemnorusych, oczu karych, twarzy czystey. Którzy po uznaniu za włościanę *oddany do robotników do Kaukaskich liniowych Kozaków*.

Sowiecnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (347)

5 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięty w 1831 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Iwan* Pawłow syn *Bondarenko* lat 20tu, nieżonaty, czytać ni pisać nie umiejący, który się powiadał rodakiem Kijowskiej Gubernii, Lipowieckiego powiatu, wsi Krasnego, z włościan obywatela Kuciszewskiego, który uznany za włościanę na mocy Opinii Rady Państwa 16 października 1829 roku Na wyżey utwierdzonej *oddany do wojskowej służby*. — Przymiotami: włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, twarzy okrągłej, czystey, oczu szarozółtawych, nosa okrągławego, nad prawą brwią i niżej prawego oka ma szramy.

Sowiecnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (345)

5 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniejszém ogłasza się, iż wzięci w 1832 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectw *dway ludzie* uznani za włościanów, i dla niesposobności do aresztantskiej roty dla podeszłych lat *odesłani do Syberyi na osiedlenie*, którzy powiadali się rodakami: *pierwszy* *Onufrey* Wasiljew syn *Haydejenko* lat 45, czytać ni pisać nieumie, żonaty, Kijowskiej Gubernii Taraszozańskiego Powiatu, wsi Żurawlichy, z włościan obywatela Grafa Branickiego, przymiotów: wzrostu 2 arsz. 5¹/₂ wier., włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, wąsach rusych, oczu karych, twarzy czystey, nosa płaskiego, — i *drugi* *Sidor* Iwanow syn *Cietuiko*, lat 50, żonaty, czytać ni pisać nieumie, teyże gubernii, powiatu i wsi z włościan Grafa Branickiego, wzrostu 2 arszyny 5⁵/₈ wiersz., włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, wąsach rusych, oczu błękitnych, twarzy czystey, nosa miernego, a na nim ma szram.

Sowiecnik Przybylski.

Za Sekretarza Dżumiński. (346)

